

dolgo časa deloval kot učitelj in končno kot šolski upravitelj. Pogreb je bil v Framu v nedeljo popoldne. Plemeniti in rodoljubni mož naj počiva v miru! Žalujemo svojcem naše sožalje!

† **Župnika Čačiča v Črensovcih v Prekmurju** je na njegovi zadnji poti

Blagi duhovnik naj počiva v miru! Žalujemo materi naše iskreno sožalje!

Jetnikom podaljšan dopust. Nad 100 jetnikov mariborske jetnišnice se nahaja na dopustu, ki se je začel početkom zime in ki ga preživljajo na svojih domovih. Koncem meseca marca bi

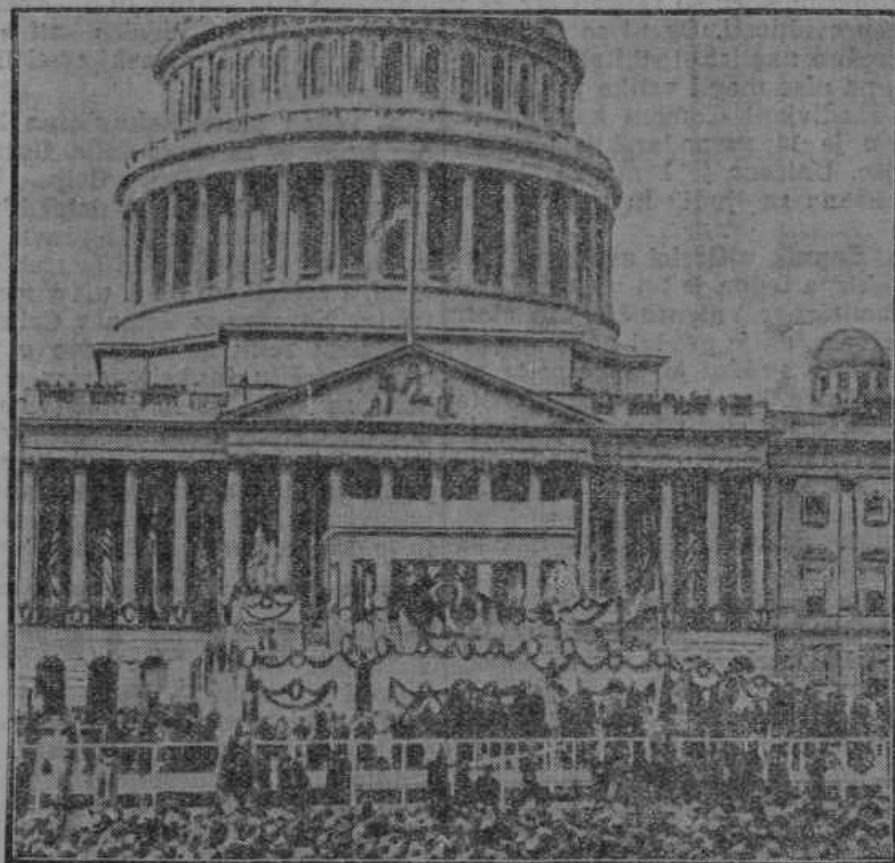
smrtno ponesrečil dne 17. t. m. predpoldne. Vozili so listje iz gozda. Ko se konji potegnili, je hlapec šel zahtevati obvozu. V tem hipu je zadnji del voza zdrknil in se prevrgel na njega. Lestva voza ga je odzadaj vdarila po glavi ter mu najbrž strla tilnik. Bil je takoj mrtev. Pogreb je bil v nedeljo, dne 19. marca, popoldne iz mrtvašnice na frančiškansko pokopališče. Blagemu pokojniku, ki je bil zvest in marljiv v svoji službi, sveti večna luč!

Kradel, kolikor mogel. Pred sodniki v Mariboru je 14. marca stal 24letni mizararski pomočnik Ivan Kraner iz Pesnice. Bil je strah Slovenskih goric. Na vesti ima 24 vlomov in tatvin. Od 5. avgusta do 17. septembra 1932 se je klatil po Slovenskih goricah ter kradel iz hiš, zidanic in kokošjih hlevov. Mali senat ga je obsodil na 5 let strogega zapora.

Zažgal bratu, ženi in sinu. Pred malim kazenskim senatom v Mariboru se je dne 14. marca zagovarjal 63letni mizar Ivan Ketiš z Ivanjskega vrha. Vsi trije požigi so bili izvršeni letos v mesecu februarju, in sicer je zažgal najprej kopico slame bratu Antonu Ketišu na Grabonoškem vrhu, nato stanovaljsko poslopje svoje ločene žene Ljudmili Ketiševi na Kapelskem vrhu, naposled pa viničarijo svojemu sinu Ivanu Ketišu v Okoslavcih. Požigalec je bil obsojen na tri leta strogega zapora.

Uboj krošnjarja. V sredo, 15. marca, je mali senat v Mariboru sodil 23letnega šoferja Valter Pajmana, ki je 18. junija 1932 v Sv. Vidu pri Ptujju z udarcem s kolom po glavi ubil dalmatinskega krošnjarja Marijana Sičenico. Pajman se je izgovarjal s silobranom, sodišče pa je spoznalo, da gre za uboj. Obsodilo je Pajmana na 6 let in 2 meseca robije ter na plačilo mesečno 300 Din vdovi in 400 Din otrokom pokojnega.

Zadavljena starka. Zagoneten zločin se je dogodil v Rušah. Zadavljeno so našli v njenem stanovanju 60letno kočarico Marijo Hafner. Ležala je mrtva

Svečanosti pred kapitolom v Washingtonu ob nastopu vlade novega predsednika Roosevelta.

11. marca spremljala ogromna množica ljudi iz domače in iz sosednjih župnij. Pogreba se je udeležilo 24 duhovnikov, med njimi 3 dekaani: g. Jerič iz Dolnje Lendave, g. Slepce iz Murske Sobote, in g. Weixl iz Sv. Križa pri Ljutomeru. Poslovilne besede v cerkvi je govoril g. dekan Jerič, ki je tudi vodil spreved. Sv. mašo je opravil g. kanonik Slepce.

zopet morali nastopiti kazen v jetnišnici. Uprava jetnišnice pa jim je sporočila vest, da je dopust podaljšan še za 1 mesec ter se morajo vrniti koncem aprila. Tako bodo mogli o Veliki noči jesti »žegen« doma.

Smrtno se ponesrečil. Jakob Kores, rojen pri Sv. Roku ob Sotli, hlapec v stolnem župnišču v Mariboru, se je

Najboljše vkvartiranje.

Ko pride v začetku stoletja nadvojvoda Karl v neko vas blizu Trsta vojake nadzirat, vpraša nekega kmeta: »Oče, ste imeli kaj vojakov vkvartiranih?«

»Da, najprej Francoze, potem pa Lahce,« odgovori kmet.

»Kateri so bili bolj ški?«

»I, kaj, vojak je vojak.«

»Pa katere bi zopet najrajši imeli?« vpraša nadvojvoda dalje.

»Če bi smel kaj želeči, želel bi, da bi vsi Francozi popadali v morje, Lahi bi pa zunaj na obrežju stali, ter se jim tako smejali, da bi od smeha popokali. Potem bi bil vseh rešene«

Pavel Keller:

„Skrivnostni studenec“

Roman.

Poslovenil dr. Ivan Dornik.

»Pred težko izbiro ste. Naravno bi seveda bilo, da se dedič tako velikega, lepega posestva oprime poljedelstva, toda kaj pa je v današnjih časih kmet? Mučenec je, vprežna živina, človek, ki ga izžemajo — če že hočete! Danes vam kmet nič več ne poje za plugom, kakor nam pesmi tako lepo pripovedujejo o tem, danes je ves hripav od truda in hodi okrog s povešeno glavo. Danes mu večerni zvon ne doni nič več domače, ko se vrača s polja; saj vé, da je bil medtem pismonoša v hiši. In kaj mu je bil prinesel? Plačilni nalog, opomine, račune, pretnje z davkarije. Da, tako je! Še nikoli ni bilo za kmeta tako hudo kakor je sedaj. Plače so znatno poskočile, vse potreščine, ki so mu nujne za delo, so se zelo podražile, davki leže na njem ko mora, vse je dvakrat, trikrat, šestkrat dražje,

11. nadaljevanje.

kakor pa je bilo pred vojno, cene za pridelke pa so komaj za spoznanje večje ko pred vojno. Kakšen konec naj vse to ima? Kako naj se ujemajo potem računi?«

»Materi je tudi težko,« je rekel Karel.

Gospod graščak je resno prikimal.

»Nam vsem je sedaj težko, velikemu kakor malemu kmetu; vse nas pritiska ista stiska, kaj šele osamelo žensko.«

Svež dekličji glas je zadonel zunaj nekje.

»Ema je,« je rekel graščak. Hitro je obrnil besedo drugam. Radost je spreletela njegov pošteni moški obraz. »Ko bi te ne imel, bi se mi že zdavnaj porušila poslednja kapljica veselje.«

Karel se je ne malo vznemiril.

»Dokler človek še sam kaj ima,« je nadaljeval graščak, »rad da ljudem, ki imajo še manj. Tem nosi Ema. Ravno iz vasi zopet prihaja. Dober otrok je in rada stori tako ljubav.«

Tiho se je nasmehnil.

»Toda večkrat jo tudi osleparijo. Znanec iz mesta, ki je bil sam priča, mi je pripovedoval o tem. Predno stopiš v vas, stanuje zakonski par.